

Warszawa, dn. czerwca 2020 r.

D E C Y Z J A

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 6/I/20

w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 poz. 1292, z późn. zm.), zwanej dalej „upp” w związku z art. 5 ust. 1 oraz art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 411), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko S z siedzibą w W przedstawione we wniosku z dnia 21 maja 2020 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 29 maja 2020 r. o udzielenie indywidualnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach

- w zakresie udzielenia odpowiedzi na pytanie, czy Wnioskodawca jest zobowiązany do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw oraz /lub uiszczania opłaty zapasowej na podstawie przepisów ustawy o zapasach – jest prawidłowe;

- w zakresie udzielenia odpowiedzi na pytanie, czy Wnioskodawca jest zobowiązany do złożenia wniosku o wpis do rejestru systemu zapasów interwencyjnych, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy o zapasach oraz do składania deklaracji, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy o zapasach

i przekazywania informacji, o której mowa w art. 22 ust. 3 oraz art. 22a ustawy o zapasach – jest prawidłowe.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 21 maja 2020 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych (dalej: „Prezes Agencji”) w dniu 29 maja 2020 r. o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach Spółka S z siedzibą w W zwana dalej „Wnioskodawcą”, zwróciła się o udzielenie indywidualnej interpretacji co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o zapasach.

W dniu 26 maja 2020 r. Wnioskodawca uścił wymaganą opłatę od wniosku.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisany stan faktyczny oraz swoje stanowisko:

Wnioskodawca jest podmiotem z siedzibą w W należącym do Grupy S, prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży hurtowej wyrobów farmaceutycznych i medycznych. Wnioskodawca oferuje rozwiązania bazujące na innowacyjnych produktach i usługach w sektorze ochrony zdrowia, a w szczególności zajmuje się dystrybucją specjalistycznego sprzętu medycznego oraz części zamiennych i akcesoriów do sprzętu medycznego oraz świadczeniem usług serwisowych w zakresie urządzeń medycznych. W ramach wykonywania czynności serwisowych Wnioskodawca wykorzystuje różnego rodzaju smary, w tym między innymi smary o kodach CN 2710 19 81, 2710 19 83, 2710 19 87, 2710 19 93, 2710 19 99, 3403 19 10, 3403 19 80, 3403 19 90, 3403 99 00. Większość smarów wykorzystywanych w ramach prowadzonej działalności Wnioskodawca przywozi z krajów Unii Europejskiej dokonując w tym celu ich nabycia wewnątrzspółnotowego. Wnioskodawca podkreśla, że przywożone smary nie są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych, jak również nie są przeznaczone do wytwarzania

produktów przeznaczonych do celów opałowych lub napędowych.

Wnioskodawca nie przywozi do Polski ropy naftowej, nie prowadzi działalności gospodarczej w zakresie produkcji ropy naftowej lub paliw, w tym w szczególności nie wytwarza paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów oraz nie przetwarza paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich. Wnioskodawca nie zleca również takiej produkcji (wytwarzania) innym podmiotom na rynku oraz nie prowadzi również działalności w zakresie magazynowania lub przesyłu ropy naftowej lub paliw. Wolumen przywozu smarów o ww. kodach stanowi niewielką część nabyć z innych krajów UE. Głównym przedmiotem działalności Wnioskodawcy jest przywóz i sprzedaż wyrobów medycznych, a wymienione produkty takie jak ww. smary są nabywane wyłącznie w celu wykorzystania ich w trakcie świadczenia usług serwisowych.

W związku z powyższym Wnioskodawca wnosi o udzielenie interpretacji w następującym zakresie:

- 1) czy w opisanym stanie faktycznym jest zobowiązany do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw oraz/lub uiszczania opłaty zapasowej na podstawie przepisów ustawy o zapasach?
- 2) czy w opisanym stanie faktycznym jest zobowiązany do złożenia wniosku o wpis do rejestru systemu zapasów interwencyjnych, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy o zapasach oraz do składania deklaracji, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy o zapasach i przekazywania informacji, o której mowa w art. 22 ust. 3 oraz art. 22a ustawy o zapasach?

W oparciu o opis przedstawionego we wniosku stanu faktycznego Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko.

Wnioskodawca przyjmuje stanowisko, że w opisanym stanie faktycznym nie jest zobowiązany do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw oraz/lub uiszczania opłaty zapasowej na podstawie przepisów ustawy

o zapasach, jak również, że nie jest zobowiązany do złożenia wniosku o wpis do rejestru systemu zapasów interwencyjnych, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy o zapasach oraz do składania deklaracji, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy o zapasach i przekazywania informacji, o której mowa w art. 22 ust. 3 oraz art. 22a ustawy o zapasach.

Wnioskodawca wskazuje, że do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązani są producenci i handlowcy w rozumieniu ustawy o zapasach. Wnioskodawca nie prowadzi działalności w zakresie produkcji paliw, w tym w szczególności nie prowadzi działalności w zakresie opisanym w art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy o zapasach, zatem nie może być uznany za producenta w rozumieniu ustawy o zapasach.

Wnioskodawca wskazuje w dalszej kolejności, że dla uznania, że spełnia przesłanki definicji handlowca niezbędne jest stwierdzenie, że przedmiotem dokonywanego przywozu do Polski są paliwa w rozumieniu ustawy o zapasach. Aby dany produkt został zakwalifikowany jako „paliwo”, musi stanowić jeden z produktów naftowych wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. f do lit. m, jak również spełniać definicję tego produktu zawartą w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm., dalej: „rozporządzenie nr 1099/2008”) oraz musi być wymieniony w § 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz.U. z 2014 r., poz. 1806, dalej: „rozporządzenie w sprawie szczegółowego wykazu”). Smary przywożone przez Wnioskodawcę do Polski wykorzystywane są do czynności napraw i konserwacji urządzeń medycznych i nie są przeznaczone ani używane do celów opałowych lub napędowych lub do wytwarzania produktów przeznaczonych do celów opałowych lub napędowych, nadto, smary zostały wymienione w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. o ustawy o zapasach, czyli poza katalogiem produktów naftowych mogących stanowić paliwa. Przywożone przez spółkę smary nie spełniają zatem definicji paliw

w rozumieniu ustawy o zapasach ponieważ nie zostały wymienione w katalogu produktów naftowych mogących stanowić paliwa zawartym w art. 2 ust. 1 pkt. 2 lit. „f” do lit. „m” i nie spełniają definicji produktów naftowych mogących stanowić paliwa zawartych w Rozporządzeniu PE.

Zatem w świetle powyższego, zdaniem Wnioskodawcy, należy uznać, iż smary przywożone przez Wnioskodawcę nie stanowią paliw w rozumieniu ustawy o zapasach. W konsekwencji, Wnioskodawca stoi na stanowisku, że nie jest handlowcem w rozumieniu przepisów ustawy o zapasach. Jednocześnie, w ocenie Wnioskodawcy wymienienie w § 2 pkt 14 rozporządzenia w sprawie szczegółowego wykazu smarów o kodach CN 2710 19 81, 2710 19 83, 2710 19 87, 2710 19 93, 2710 19 99 nie zmienia faktu, że smary o tych kodach nie stanowią paliw w rozumieniu ustawy o zapasach, bowiem rozporządzenie stanowi jedynie doprecyzowanie przepisów ustawy o zapasach a przepis upoważniający do wydania rozporządzenia nie upoważnia do swobodnego określenia lub rozszerzenia listy produktów stanowiących paliwa w rozumieniu ustawy o zapasach. Powyższe stanowisko, jak wskazuje Wnioskodawca, znajduje również potwierdzenie w treści oficjalnych wyjaśnień opublikowanych na stronie internetowej Agencji Rezerw Materiałowych, stosownie do których, aby dany produkt został zakwalifikowany jako paliwo, muszą zostać spełnione następujące warunki:

1. produkt klasyfikuje się do kategorii produktów naftowych wymienionych w lit. „f” do lit. „m” art. 2 pkt 2 ustawy o zapasach,
2. produkt wypełnia definicję danego nośnika energii zawartą w Rozdziale 3.4 – „OLEJ (ropa naftowa i produkty naftowe)” rozporządzenia w sprawie statystyki energii,
3. produkt posiada przypisany kod CN wymieniony w rozporządzeniu o zapasach interwencyjnych i jest paliwem w ramach przypisanego kodu.

Zważywszy na brzmienie trzeciego z wymienionych warunków, wymienienie samego kodu CN w rozporządzeniu w sprawie szczegółowego wykazu nie świadczy jeszcze o tym, że dany produkt stanowi paliwo w rozumieniu ustawy o zapasach. Niezależnie od powyższego, stosownie do

§ 3 rozporządzenia w sprawie szczegółowego wykazu, producenci i handlowcy, obliczając wymaganą ilość zapasów obowiązkowych ropy naftowej i paliw, uwzględniają surowce i produkty naftowe wskazane w § 2 pkt 1 i 2 oraz pkt 4 – 12, natomiast smary wymieniono w § 2 pkt 14. Nawet zatem gdyby przyjąć, że smary te stanowią paliwa w rozumieniu ustawy o zapasach, to i tak nie stanowią produktów, które są uwzględniane w zakresie obliczenia wymaganej ilości zapasów obowiązkowych.

Powyższe w ocenie Wnioskodawcy uprawnia do przyjęcia, że smary o kodach CN 2710 19 81, 2710 19 83, 2710 19 87, 2710 19 93, 2710 19 99, 3403 19 10, 3403 19 80, 3403 19 90, 3403 99 00 nie stanowią paliw w rozumieniu ustawy o zapasach i, tym samym, przywóz takich produktów nie rodzi po stronie Wnioskodawcy obowiązków w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw. Przywóz takich produktów nie rodzi również po stronie Wnioskodawcy obowiązków uiszczania opłaty zapasowej z uwagi na brzmienie § 6 rozporządzenia Ministra Gospodarki, które wśród paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej nie wymienia powołanych smarów. Tym samym, zważywszy, że Wnioskodawca nie prowadzi działalności gospodarczej w zakresie produkcji paliw ani przywozu ropy naftowej, a przywożone smary nie stanowią paliw w rozumieniu ustawy o zapasach, na Wnioskodawcy nie ciąży obowiązek złożenia wniosku o wpis do rejestru systemu zapasów interwencyjnych. Z uwagi na to, że Wnioskodawca nie spełnia przesłanek dla uznania za producenta lub handlowca, nie ciąży również na nim obowiązki informacyjne, o których mowa w przepisach art. 22 ust. 1 i art. 22a ust. 1 ustawy o zapasach. Wnioskodawca nie musi więc składać deklaracji, ani informacji dotyczących infrastruktury energetycznej w sektorze ropy naftowej.

W związku z powyższym stanowisko Wnioskodawcy jest następujące:

- 1) W opisanym stanie faktycznym nie jest on zobowiązany do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw oraz/lub uiszczania opłaty zapasowej na podstawie przepisów ustawy o zapasach.
- 2) W opisanym stanie faktycznym nie jest on zobowiązany

do złożenia wniosku o wpis do rejestru systemu zapasów interwencyjnych, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy o zapasach oraz do składania deklaracji, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy o zapasach i przekazywania informacji, o której mowa w art. 22 ust. 3 oraz 22a ustawy o zapasach.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego

- w pkt 1- uznano za prawidłowe,

- w pkt 2- uznano za prawidłowe.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.). Przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z treścią przepisu art. 34 ust. 5 udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W myśl art. 34 ust. 16 upp do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Zgodnie z art. 3 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, które obejmują zapasy:

1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, zwane dalej „zapasami obowiązkowymi ropy naftowej lub paliw”, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;

2) agencyjne ropy naftowej i paliw, zwane dalej „zapasami agencyjnymi”, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zgodnie z treścią przepisu art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach, producenci i handlowcy są obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

W myśl art. 14 ust. 1 ustawy o zapasach, podmioty zamierzające podjąć działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw są obowiązane złożyć wniosek o wpis do rejestru systemu zapasów interwencyjnych w terminie nie później niż 14 dni przed planowanym podjęciem wykonywania tej działalności.

Zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy o zapasach producenci i handlowcy składają Prezesowi Agencji co miesiąc deklarację o:

- 1) wielkości przywozu ropy naftowej i paliw oraz wielkości produkcji paliw, a także strukturze produkcji i przywozu paliw,
- 2) ilościach ropy naftowej, paliw lub biokomponentów, o których mowa w art. 5 ust. 6 ustawy o zapasach,
- 3) tworzonych i utrzymywanych zapasach obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, ich strukturze oraz miejscach magazynowania,
- 4) utrzymywanych zapasach handlowych ropy naftowej lub paliw, ich strukturze oraz miejscach magazynowania,
- 5) wysokości opłaty zapasowej

- w terminie 20 dni od upływu ostatniego dnia miesiąca, którego dotyczy przekazywana deklaracja.

Na podstawie art. 22 ust. 3 ustawy o zapasach, producenci i handlowcy są obowiązani do przedstawiania Prezesowi Agencji informacji o ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, do utworzenia

których są obowiązani w danym roku kalendarzowym w terminie do dnia 1 marca.

W myśl art. 22a ust. 1 ustawy o zapasach producenci i handlowcy obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie magazynowania lub przesyłu ropy naftowej lub paliw przekazują w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku kalendarzowego Prezesowi Agencji informację na temat realizowanych oraz planowanych zmian infrastruktury sektora naftowego, na okres kolejnych 5 lat, w zakresie:

- 1) rozbudowy lub ograniczenia mocy produkcyjnych, z wyłączeniem przestojów remontowych;
- 2) zwiększenia lub zmniejszenia pojemności magazynowych, z określeniem pojemności dostępnych w ramach usługi magazynowania;
- 3) zwiększenia lub zmniejszenia zdolności przesyłowych, z wyłączeniem zawieszenia na czas remontów.

Przepis art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową. Na mocy art. 21b ust. 14 ustawy o zapasach, organem właściwym w sprawie opłaty zapasowej jest Prezes Agencji, któremu przysługują uprawnienia organu podatkowego, określone w dziale III oraz dziale V ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Na mocy art. 63 ust. 1 pkt 1, pkt 1a, pkt 4 – pkt 5a ustawy o zapasach, karze pieniężnej podlega ten kto:

- 1) nie dopełnia obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych, o którym mowa w art. 5 lub 24, w przewidzianym terminie i wymaganej ilości;
- 2) nie dopełnia obowiązku uiszczenia opłaty zapasowej w należnej wysokości albo w terminie, o którym mowa w art. 21b ust. 12;
- 3) nie dopełnia obowiązku złożenia wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 14 ust. 1 i 1a;

- 4) nie przekaze w terminie informacji, o których mowa w art. 22a ust. 1, albo przedstawi nieprawdziwe informacje na temat realizowanych zmian infrastruktury sektora naftowego w zakresie, o którym mowa w art. 22a ust. 1;
- 5) nie przedstawi w wyznaczonym terminie informacji, o których mowa w art. 22 ust. 1c i 3 lub art. 38, albo przedstawi w tej informacji dane nieprawdziwe;
- 6) nie przedstawi w wyznaczonym terminie deklaracji, o której mowa w art. 22 ust. 1, albo przedstawi w tej deklaracji dane nieprawdziwe.

Na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 2 karę pieniężną, o której mowa powyżej, wymierza Prezes Agencji.

Przepis art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim:

- 1) przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw;
- 2) osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która, nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. 2019 poz. 864, z późn. zm.), lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną.

Przywóz jest rozumiany jako sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu (art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach).

Jak wynika z powołanych wyżej przepisów ustawy o zapasach, ażeby uznać danego przedsiębiorcę za handlowca musi on zatem dokonać, w okolicznościach wskazanych w ustawie o zapasach, przywozu ropy naftowej lub paliw w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu, nadto, produkt sprowadzony w ten sposób na terytorium kraju musi być ropą naftową lub paliwem, a zatem, w tym drugim przypadku, mieścić się w definicji ustawowej paliw.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f- m, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Z przepisu art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. f-m tej ustawy wynika, iż paliwami są: gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne rodzaje nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe - określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia nr 1099/2008. Produkty naftowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. o, tj. smary, nie zostały ujęte w przedmiotowej definicji.

Przepis art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach stanowi natomiast, iż minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz:

- 1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,
- 2) surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii,
- 3) paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej
 - biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256

z 07.09.1987, str. 1), strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.

Wykaz paliw według kodów CN, stanowiących podstawę do obliczenia wymagalnej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz wyliczenia opłaty zapasowej został określony, odpowiednio, w § 2 pkt 1 i 2 oraz pkt 4-12 w zw. z § 3 i w § 6 rozporządzenia w sprawie szczegółowego wykazu. Stosownie do powołanych przepisów smary o kodach CN 2710 19 81, 2710 19 83, 2710 19 87, 2710 19 93, 2710 19 99 podlegają uwzględnieniu podczas ustalania wymaganej ilości zapasów interwencyjnych (por. § 2 pkt 14), jednak nie zostały ujęte w katalogu produktów naftowych podlegających uwzględnieniu przy obliczeniu wymaganej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Pozostałe smary wskazane w treści wniosku nie zostały ujęte w rozporządzeniu w sprawie szczegółowego wykazu.

Dla powstania obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw oraz uiszczania opłaty zapasowej konieczne jest wystąpienie całego szeregu przesłanek, określonych w ustawie o zapasach, w tym dokonanie przez przedsiębiorcę produkcji (art. 2 ust. 1 pkt 18 w zw. z art. 2 ust.1 pkt 8 ustawy o zapasach) lub przywozu (art. 2 ust. 1 pkt 19 w zw. z art. 2 ust.1 pkt 14 ustawy o zapasach) paliw wymienionych w art.2 pkt 2 lit. f-m ustawy o zapasach, a zatem produktów spełniających konkretne wymagania określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia nr 1099/2008, które dodatkowo są oznaczone jedynym z kodów CN wskazanych w rozporządzeniu w sprawie szczegółowego wykazu. W związku z powyższym brak ujęcia paliwa o danym kodzie CN w powyższym rozporządzeniu stanowi podstawę do nieuwzględnienia tego paliwa przy obliczeniu wymaganej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw przy wyliczeniu opłaty zapasowej. Z opisanego przez Wnioskodawcę stanu faktycznego wynika, że podmiot dokonuje przywozu produktów o kodach CN 2710 19 81, 2710 19 83, 2710 19 87, 2710 19 93, 2710 19 99, 3403 19 10, 3403 19 80, 3403 19 90, 3403 99 00, które nie zostały ujęte w katalogu paliw określonym w art. 2 ust. 1 pkt 3,

jak również nie zostały wymienione w § 2 pkt 1 i 2 oraz 4-12 i w § 6 rozporządzenia w sprawie szczegółowego wykazu. Wobec powyższego Wnioskodawca nie spełnia kryteriów uznania za handlowca w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach, a zatem nie ciąży na nim obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw oraz uiszczania opłaty zapasowej, jak też nie jest on zobowiązany do złożenia wniosku o wpis do rejestru systemów zapasów interwencyjnych prowadzonego przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych, do składania deklaracji, o których mowa w art. 22 ust.1 oraz do przekazywania informacji, o której mowa w art. 22 ust. 3 i w art. 22a ust. 1 ustawy o zapasach.

Zważywszy, że pojęcie daniny publicznej należy odnosić do wszelkich obowiązków ciążących na przedsiębiorcy, które mają charakter publiczny i nie są ekwiwalentne i pod pojęciem tak rozumianych danin publicznych należy rozumieć wszelkie obowiązki ciążące na podmiocie prawa, zarówno o charakterze osobistym, rzeczowym i pieniężnym (np. podatki), a zatem, że pojęcie daniny publicznej uprawniające do uzyskania interpretacji co do zakresu i sposobu stosowania przepisów prawa obejmuje nie tylko daniny o charakterze pieniężnym, ale także wszelkie obowiązki niepieniężne, jeżeli ich ponoszenie wynika z ustawy i wiąże się z ograniczeniem swobody w korzystaniu z przysługujących podmiotowi praw ze względu na potrzebę ochrony interesu publicznego, na co wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 29 września 2017r., sygn. akt II GSK 3556/15, zasadnym było udzielenie interpretacji indywidualnej przepisów ustawy o zapasach dotyczących opłaty zapasowej, jak również dotyczących tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Klimatu, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Zgodnie z art. 136 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego (dalej: „k.p.a.”), jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W myśl art. 136 § 4 k.p.a. przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

Otrzymują:

Egz. 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. 2 i 3 – aa.